

N:o 95.

Herr **Lundin**, om stämpel å bevis om tillstånd att köra med automobil å allmän väg eller gata m. m.

Då nya skatteobjekt behöfva uppspanas, synes anledning föreligga att tillse, om ej automobilägarna med skäl kunna åläggas en särskild beskattning. Erfarenheten från landsbygden säger, att automobilerna mer eller mindre — allt beroende på den trafikerandes uppträdande — äro att anse som en landsplåga. Vill man jämföra med en annan skatt, så ålägges ju hundägaren att betala skatt för den skada, hunden möjligen *kan* komma att göra, och Stockholms stad har dessutom påbjudit än strängare förhållningsregler. Blott automobiltrafiken, som från början varit en »sport», synes tolereras, ju galnare, dess bättre.

Där automobilerna verkligen äro till gagn och ordentligt handhafvas, där är nyttan i regeln så stor, att densamma också lämpligen kan uppvägas med en skatt till tack för det allmänna väg- och gatuunderhållet, hvartill automobilägaren som sådan kanske ej, trots den obestridliga nyttan, väsentligt bidrager. Visserligen deltagar kronan ej i underhållet af städernas gator, men då automobilerna rätt som oftast användas till resor från städerna utåt landet, så synes lämpligast och i hvarje fall enklast, att staten uppbär dessa afgifter. Där nyttan af automobilerna åter är omtvistlig, så måste automobiltrafiken anses som en rike mans lyx, som kan tåla en extra beskattning. Så förekommer utomlands velocipedsfatt, men torde densamma här ej vinna beaktande, då det numera är mestadels de breda lagren, som begagna velocipeder. För båda dessa fortskaffningsmedel, i all synnerhet automobilen, kräfvess ett noggrannare och dyrbarare vägunderhåll, och anspråken på ökad uppskattning och ersättning för vägbesväret blir helt visst en gifven följd, ju allmännare automobiltrafiken blir.

Jag har tänkt mig afgiften lämpligen kunna utgå i form af stämpel å årligen löst bevis, som berättigar till automobiltrafik. Beviset må äfven kunna ställas på visst antal månader. I detsamma må intagas, hvilka vägar inom respektive län få med automobil befaras, äfvensom, med erinran om högsta tillåtna hastighet och gällande ansvarsbestämmelser, uppmanas till varsamhet. Beviset, löst på en plats och berättigande till automobiltrafik i hela riket, skall af föraren å färd alltid medföras och på tillsägelse af polis eller kronobetjänt uppvisas.

Jag får alltså föreslå,

att Riksdagen ville besluta *dels* följande tillägg till förordningen om stämpelafgiften:

Bevis af överståthållareämbetet eller Kungl. Maj:ts befallningshafvande om tillstånd för automobilägare till körning med automobil på allmän väg eller gata

för 12 månaders tid Kr. 120: —

för 1 månad ..... » 10: —

dels ock att hos Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t med ändring af nuvarande bestämmelser ville förordna, att särskildt tillstånd af Konungens befallningshafvande fordras för körning med automobil å allmän väg eller gata, och skall ägaren för hvarje automobil lösa sådant tillståndsbevis gällande för kalendermånad eller år.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1909.

W. Lundin.